

Дело C-575/21

**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда**

Дата на постъпване в Съда:

20 септември 2021 г.

Запитваща юрисдикция:

Verwaltungsgericht Wien

Дата на акта за преюдициално запитване:

14 септември 2021 г.

Жалбоподател:

WertInvest Hotelbetriebs GmbH

Строителен орган:

Magistrat der Stadt Wien

Предмет на главното производство

Оценка на въздействието върху околната среда — Проекти за обекти с обществено предназначение — Прагове — Обекти от списъка на световното културно и природно наследство на ЮНЕСКО — Свобода на преценка — Проверка на всеки отделен случай

Предмет и правно основание на преюдициалното запитване

Тълкуване на правото на Съюза, член 267 ДФЕС

Преюдициални въпроси

I. В разрез ли е с Директива 2011/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (ОВ L 26, 2012 г., стр. 1), изменена с Директива 2014/52/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. (ОВ L 124, 2014 г., стр. 1, наричана по-нататък

„Директива 2011/92/ЕС), национална правна уредба, съгласно която за извършването на оценка на въздействието върху околната среда на „проекти за обекти с обществено предназначение“ се изисква както да са достигнати прагове в размер на минимум 15 хектара усвоена площ и 150 000 м² разгъната застроена площ, така и да става дума за комплексен проект за строителство на многофункционални сгради най-малкото с жилищно и търговско предназначение, включително предвидените към тях пътища за достъп и комунални мрежи, обхватът на които се простира извън територията на проекта? В тази насока има ли значение, че в националното право са предвидени специални хипотези за:

- увеселителните или атракционни паркове, стадионите или игрищата за голф (когато е усвоена площ над определен размер, съответно с паркоместа над определен брой),
- промишлените или търговски паркове (когато е усвоена площ над определен размер),
- търговските центрове (когато е усвоена площ над определен размер, съответно с паркоместа над определен брой),
- заведенията за настаняване, като хотели или ваканционни селища, включително спомагателни съоръжения (с легла над определен брой, с усвоена площ над определен размер, само в райони извън затворени населени места), и
- обществено достъпните паркинги или гаражи (с паркоместа над определен брой)?

II. Изисква ли Директива 2011/92/ЕС — по-специално с оглед на текста на точка 2, буква в), подточка viii) от приложение III, съгласно който когато се преценява дали е необходимо да се извърши оценка на въздействието върху околната среда на проектите, изброени в приложение II, трябва да се имат предвид и „ландшафтите и обектите с историческа, културна или археологическа стойност“ — да се определят по-ниски прагове или критерии с по-ниски прагове (от споменатите в първия въпрос) за районите с особено историческо, културно, градоустройствено или архитектурно значение, като например обектите от Списъка на световното културно и природно наследство на ЮНЕСКО?

III. Допуска ли Директива 2011/92/ЕС национална правна уредба, която при оценката на даден „проект за обекти с обществено предназначение“ по смисъла на първия въпрос ограничава сумирането (кумулирането) с други подобни и свързани в пространствено отношение проекти само до сбора от капацитетите, одобрени през последните пет години, включително заявления капацитет, съответно заявеното разширяване на капацитета, при положение че проектите за обекти с обществено предназначение, съответно техните части след изпълнението им, вече не отговарят на понятието за проекти за

обекти с обществено предназначение и поради това, ако капацитетът на планирания проект е под 25% от определения праг, не се пристъпва към необходимата във всеки отделен случай проверка дали кумулирането на въздействията би могло да доведе до значителни вредни, нежелателни или неблагоприятни последици за околната среда и следователно трябва да се извърши оценка на въздействието върху околната среда на планирания проект?

IV. При утвърдителен отговор на първия и/или втория въпрос: в случай че е действовало извън обхвата на предоставената на държавата членка свобода на преценка (в съответствие с пряко приложимите в този случай разпоредби на член 2, параграф 1 и член 4, параграфи 2 и 3 от Директива 2011/92/ЕС), допустимо ли е проверката, която националните органи трябва да извършат във всеки отделен случай, дали проектът може да окаже значително въздействие върху околната среда и поради това трябва да му се направи оценка на въздействието върху околната среда, да се ограничи до някои аспекти на защитата, като например целта за защита на определена територия, или в този случай трябва да се имат предвид всички посочени в приложение III към Директива 2011/92/ЕС критерии и аспекти?

V. Като се отчитат по-специално предвидените в член 11 правни средства за защита, Директива 2011/92/ЕС позволява ли посочената в четвъртия въпрос проверка да се извърши за първи път от запитващата юрисдикция (в производство по одобряване на строително разрешение и като част от проверката на собствената ѝ компетентност), при положение че в производството пред нея съгласно изискванията на националното право „обществеността“ има качеството на страна само в извънредно ограничена степен и че членовете на „заинтересованата общественост“ по смисъла на член 1, параграф 2, букви г) и д) от Директива 2011/92/ЕС разполагат с извънредно ограничени правни средства за защита срещу нейното решение? От значение ли е за отговора на този въпрос обстоятелството, че националната правна уредба — отделно от възможността за установяване по служебен път — предвижда само кандидатът за проекта, съдействащ орган или омбудсманът за околната среда да могат да искат отделна проверка дали проектът подлежи на задължителна оценка на въздействието върху околната среда?

VI. Позволява ли Директива 2011/92/ЕС в случай на „проекти за обекти с обществено предназначение“ съгласно точка 10, буква б) от приложение II към тази директива да се издават разрешения за отделни строителни дейности, които са част от цялостния проект за градско строителство, преди или едновременно с извършването на задължителна оценка на въздействието върху околната среда, съответно преди приключване на проверката на въздействието във всеки отделен случай, с която трябва да се изясни дали е необходима оценка на въздействието върху околната среда, при положение че в рамките на производството относно строителното разрешение не се извършва цялостна оценка на въздействието върху околната среда по

смисъла на Директива 2011/92/ЕС и обществеността само в ограничена степен има качеството на страна?

Цитирани разпоредби от правото на Съюза

Директива 2011/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда

Директива 2014/52/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година за изменение на Директива 2011/92/ЕС относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда

Цитирани разпоредби от националното право

Bundesgesetz über die Prüfung der Umweltverträglichkeit (Федерален закон за оценка на въздействието върху околната среда 2000, наричан по-нататък „UVP-G 2000“), член 1, член 2, параграф 1, член 3, параграфи 1, 2, 4, 4а, 6, 7, 9, член 39, параграф 1, приложение 1, колона 2, точка 18, буква b) и приложение 2

Член 2, параграф 2 от UVP-G 2000 гласи:

(2) „Проект“ е изграждане на инсталация или всякаква друга намеса в околната среда или ландшафта, включително всяка мярка, свързана в пространствено или материално отношение с подобна намеса. Проектът може да включва една или няколко инсталации или дейности, при условие че те са свързани в пространствено или материално отношение.

Член 3 от UVP-G 2000 определя:

Член 3 (1) Съгласно разпоредбите, които следват, проектите, изброени в приложение 1, както и промени на тези проекти, трябва да бъдат подложени на оценка за въздействието върху околната среда. За проектите, изброени в колони 2 и 3 от приложение 1, се прилага опростената процедура.

(2) В случай на проекти по приложение 1, които не достигат посочените там прагове или не отговарят на посочените там критерии, но които заедно с други проекти достигат съответния праг или отговарят на съответния критерий, органът трябва да установи за всеки отделен случай дали кумулирането на въздействията би могло да доведе до значителни вредни, нежелателни или неблагоприятни последици за околната среда и дали следователно трябва да се извърши оценка на въздействието върху околната среда за планирания проект. За кумулирането трябва да се вземат предвид други подобни и свързани в пространствено отношение проекти, които са налице или са разрешени, или проекти, за които до даден орган по-рано е

било подадено пълно заявление за издаване на разрешение или за които по-рано е било подадено заявление по член 4 или 5. Не се извършва проверка на всеки отделен случай, ако капацитетът на планирания проект не надхвърля 25% от определения праг. При вземане на решение за всеки отделен случай трябва да се спазват критериите на параграф 5, точки 1—3 и да се приложат параграфи 7 и 8. Оценката на въздействието върху околната среда трябва да се извърши, като се приложи опростената процедура. Проверката на всеки отделен случай не е необходима, ако кандидатът за проекта е поискал да се извърши оценка на въздействието върху околната среда.

(6) За проекти, подлежащи на проверка по параграф 1, 2 или 4, не могат да се издават разрешения преди да приключат оценката на въздействието върху околната среда или проверката на всеки отделен случай, а уведомленията, направени въз основа на административните разпоредби преди приключване на оценката на въздействието върху околната среда, нямат правно действие. Разрешения, издадени в разрез с тази разпоредба, могат да бъдат отменени от компетентния съгласно член 39, параграф 3 орган в срок от три години.

(7) По искане на кандидата за проекта, на съдействащ орган или на омбудсмана за околната среда органът трябва да установи дали за даден проект трябва да бъде извършена оценка на въздействието върху околната среда съгласно този федерален закон и коя хипотеза от приложение 1 или член 3а, параграфи 1—3 е осъществена с проекта. Това установяване може да бъде направено и служебно.

В приложение 1, колона 2, точка 18, буква б) е предвидена задължителна ОВОС (оценка на въздействието върху околната среда) за следните проекти:

б) проекти за урбанизация^{3а)} с минимум 15 хектара усвоена площ и над 150 000 м² разгъната застроена площ;

^{3а)} Проектите за урбанизация са комплексни проекти за строителство на многофункционални сгради най-малкото с жилищно и търговско предназначение, включително предвидените към тях пътища за достъп и комунални мрежи, обхватът на които се простира извън територията на проекта. След като бъдат изпълнени, проектите за обекти с обществено предназначение, съответно техните части, вече не се считат за проекти за обекти с обществено предназначение по смисъла на тази бележка под линия.

В приложение 1, колона 3 досежно проектите за обекти с обществено предназначение се предвижда следното:

Член 3, параграф 2 се прилага в хипотезата по буква б), при условие че се отчита сборът от капацитетите, одобрени през последните 5 години, включително заявления капацитет, респ. заявеното разширяване на капацитета.

Wiener Stadtentwicklungs-, Stadtplanungs- und Baugesetzbuch (Кодекс за градоустройственото планиране и строителството на Виена, наричан по-нататък „Bauordnung für Wien“), член 70 параграф 1, член 134, параграфи 1 и 3

Кратко изложение на фактите и на производството

- 1 На 30 ноември 2018 г. WertInvest Holtelbetriebs GmbH подава до Magistrat der Stadt Wien заявление за строително разрешение за проекта „ICV Neumarkt Neu — Neubau Hotel InterContinental, Wiener Eislaufverein WEV“. Заявеният проект е за преустройство на района. Предвижда се събарянето на съществуващия хотел InterContinental и построяването на две нови сгради, предназначени за хотел, търговски обекти и конферентни зали, кула, съответно „висока сграда“, предназначена за хотел, зали за мероприятия, жилища и офиси, и сграда фундамент, респ. основна сграда, предназначена за хотел, конферентни зали и търговски обекти (с три сутерена), върху която ще се построят кулата и едната от новите сгради. Сградата, която няма да се намира върху фундамента (сграда „Neumarkt“), ще бъде разположена между него и съседната концертна зала и също ще има три сутерена. Освен това трябва да се възстанови съществуващата ледена пързалка, заедно с подземна пързалка и подземна спортна зала с плувен басейн. Предвижда се изграждането на подземен паркинг с 275 паркоместа за превозни средства. Усвоената площ на проекта е около 1,55 хектара, а разгънатата застроена площ достига почти 89 000 m². Целият проект е разположен в централната част на „Историческия център на Виена“, който е включен в Списъка на световното културно и природно наследство на ЮНЕСКО.
- 2 На 17 октомври 2017 г. WertInvest Hotelbetriebs GmbH подава заявление по UVP-G 2000 за установяване, че за този строителен проект не е необходимо да се извършва оценка на въздействието върху околната среда.
- 3 Във връзка с това заявление Wiener Landesregierung (правителството на провинция Виена) констатира с решение от 16 октомври 2018 г., че не е необходимо извършването на оценка на въздействието върху околната среда, тъй като не е изпълнена нито една от хипотезите, изброени в приложение 1 към UVP-G 2000. По отношение на хипотезата „проект за обекти с обществено предназначение“ (приложение 1, колона 2, точка 18, буква b) е установено, че не са достигнати праговете и че разпоредбата за кумулиране от този закон също е неприложима, тъй като не са достигнати необходимите за това 25% от определения праг.
- 4 Съседни и екологична организация обжалват това решение.
- 5 Bundesverwaltungsgericht (Федерален административен съд), който е компетентен да разгледа жалбата, уведомява WertInvest Hotelbetriebs GmbH и Magistrat der Stadt Wien, че според него е налице непълно транспониране на разпоредбата съгласно приложение II, точка 10, буква б) към

Директива 2011/92/ЕС, назначава вещо лице и насрочва съдебно заседание. Поради това WertInvest Hotelbetriebs GmbH оттегля своето заявление за установяване.

- 6 Въпреки че заявлението за установяване е оттеглено, на 9 април 2019 г. Bundesverwaltungsgericht съд постановява, че разглежданият проект е предмет на задължителна оценка на въздействието върху околната среда. Той се позовава на възможността такова решение да бъде взето по служебен път, както и на обстоятелството, че WertInvest Hotelbetriebs GmbH не е обявило достатъчно ясно, че иска да се откаже от изпълнението на проекта. Bundesverwaltungsgericht отбелязва, че — когато въвежда за целите на ОВОС хипотезата „проекти за обекти с обществено предназначение“ съгласно приложение 1, колона 2, точка 18, буква b към UVP-G 2000 — австрийският законодател не е обърнал достатъчно внимание на местоположението на проекта в район, ползващ се със защита. Към тези защитени зони спадат и обектите от Списъка на световното културно и природно наследство на ЮНЕСКО. Разглежданият проект показва, че дори проекти, които не достигат определените прагове, могат да имат значително отрицателно въздействие върху защитените от ЮНЕСКО градски ансамбли. Bundesverwaltungsgericht посочва по същество, че Австрия не е транспонира в пълна степен приложение II, точка 10, буква б) към Директива 2011/92/ЕС, поради което не е необходимо да се спазват критериите и праговете по приложение 1, колона 2, точка 18, буква b) от UVP-G 2000 и съдът трябва да извърши проверка на въздействията на конкретния проект върху защитения район. Оттук произтича задължение за ОВОС.
- 7 Решението на Bundesverwaltungsgericht е отменено с решение от 25 юни 2021 г. на Verwaltungsgerichtshof (Върховен административен съд). Той посочва, че компетентността на Bundesverwaltungsgericht отпада след оттеглянето на заявлението.
- 8 Решението на Wiener Landesregierung от 16 октомври 2018 г. също е отменено.
- 9 По време на производството, с което се цели да се установи дали е налице задължение за ОВОС, процедурата пред Magistrat der Stadt Wien по издаване на строително разрешение остава висяща, тъй като този орган предпочита да изчака изхода на производството във връзка с ОВОС. В крайна сметка през декември 2019 г. Magistrat der Stadt Wien провежда заседание. Прието е, че проектът отговаря на условията да получи разрешение съгласно Bauordnung für Wien. Въпросът относно необходимостта от оценка на въздействието върху околната среда остава неразгледан.
- 10 Тъй като строителният орган изчаква края на производството по установяване, на 12 март 2019 г. WertInvest Hotelbetriebs GmbH подава до Verwaltungsgericht Wien (Първоинстанционен административен съд, Виена)

жалба срещу непроизнасяне в срок по заявление и иска от Verwaltungsgericht Wien да му бъде издадено заявеното разрешение за строеж (като имплицитно се отхвърли задължението за ОВОС). В други писмени изявления се посочва, че — с оглед на праговете, предвидени в приложение 1, колона 2, точка 18, буква b) от UVP-G 2000 — заявеният проект не е предмет на задължителна ОВОС.

Кратко представяне на мотивите на преюдициалното запитване

- 11 Жалба срещу непроизнасяне в срок по заявление е допустима, ако органът не е взел решение в срок от шест месеца от получаване на заявлението. Ако в резултат на допустима и основателна жалба срещу непроизнасяне в срок по заявление компетентността за разглеждането на заявлението се прехвърля на административния съд, по административното дело трябва да се произнесе самият административен съд, без да е необходимо изрично да се произнася по жалбата. Verwaltungsgericht Wien счита, че за да може да се произнесе, се нуждае от отговорите на поставените преюдициални въпроси.
- 12 Въз основа на националните правила за компетентността административният съд е длъжен по служебен път (като вземе предвид, че може да е налице задължение за ОВОС) предварително да прецени дали е компетентен и въз основа на ясни изводи да обясни защо приема, че липсва задължение за ОВОС и че следователно разполага с компетентност. Член 3, параграф 6 от UVP-G 2000 предвижда, че преди да приключи оценката на въздействието върху околната среда или проверката на всеки отделен случай не се издават разрешения за проекти, които са предмет на проверка съгласно член 3, параграфи 1, 2 или 4 от UVP-G 2000, преди да е завършила оценката на въздействието върху околната среда.
- 13 В настоящия случай задължение за ОВОС е възможно да произтече единствено от обстоятелството, че става въпрос за проект за обекти с обществено предназначение съгласно приложение 1, колона 2, точка 18, буква b) от UVP-G 2000. В този случай са определени прагове от минимум 15 хектара за усвоена площ и 150 000 м² за разгъната застроена площ. При проекти за обекти с обществено предназначение освен това съществува специално правило за кумулиране, съгласно което се взема предвид сборът от капацитетите, одобрени през последните 5 години, включително заявления капацитет, респ. заявеното разширяване на капацитета. Законът дефинира проектите за обекти с обществено предназначение като комплексни проекти за строителство на многофункционални сгради най-малкото с жилищно и търговско предназначение, включително предвидените към тях пътища за достъп и комунални мрежи, обхватът на които се простира извън територията на проекта. След като бъдат изпълнени, проектите за обекти с обществено предназначение, респ. техните части, вече не се считат за проекти за обекти с обществено предназначение.

- 14 В качеството си на страни в производството по издаване на разрешение за строеж всички съседни имат субективно право на спазване на законоустановената компетентност. Ето защо трябва да се разгледа направеното от някой от съседите възражение за липса на компетентност, което се позовава на задължението за ОВОС. В това отношение съседите са част от „заинтересованата общественост“ по смисъла на Директива 2011/92/ЕС и трябва да разполагат с правни средства за защита срещу решение за липса на задължение за ОВОС.
- 15 Хипотезата на проект за обект с обществено предназначение съгласно приложение 1, колона 2, точка 18, буква б) от UVP-G 2000 има за цел да транспонира приложение II, точка 10, буква б) от Директива 2011/92/ЕС, която за „проекти за обекти с обществено предназначение“ предвижда по-специално извършването на оценка на въздействието върху околната среда. Съгласно член 4, параграф 2 от Директивата държавите членки определят дали проектите, изброени в приложение II, трябва да бъдат предмет на такава оценка. Те трябва да вземат това решение чрез разглеждане на всеки отделен случай, чрез прагове или критерии, определени от държавата членка, или чрез прилагане и на двата метода. Когато се извършва оценка на всеки отделен случай или се въвеждат прагове или критерии, се вземат под внимание критериите за подбор, посочени в приложение III към Директивата. Един от критериите на приложение III за решението дали е налице задължение за ОВОС се съдържа в категорията „Местоположение на проектите“ (точка 2), в подкатегорията „абсорбцион[ен] капацитет на природната среда, като се обърне специално внимание на следните области“ (буква в), а именно: „ландшафт с историческа, културна или археологическа стойност“ (подточка viii).
- 16 Съгласно практиката на Съда на Европейския съюз държавите членки разполагат с известна свобода на преценка, в рамките на която те могат, чрез въвеждането на критерии и/или прагове, да улеснят оценката на даден проект и задължението за ОВОС за него. Тази свобода на преценка обаче е ограничена от задължението (член 2, параграф 1 от Директива 2011/92/ЕС) проектите, които биха могли да окажат съществено въздействие върху околната среда поради своя характер, мащаби или местоположение, да са предмет на оценка на въздействието върху околната среда. Свободата на преценка би била превишена, ако критериите и праговете се определят на такова равнище, че всички проекти от определена категория са предварително изключени от задължението за ОВОС, освен ако въз основа на обща преценка не се приеме, че всички изключени проекти не могат да окажат значително въздействие върху околната среда (вж. решение от 21 март 2013 г., *Salzburger Flughafen*, C-244/12, EU:C:2013:203, т. 29 и сл.). Като цяло при тълкуването на хипотезите, изброени в приложение II към Директивата, следва да се има предвид, че приложното поле на Директива 2011/92/ЕС е широко и че нейната цел е да е многообхватна (вж. решение от 24 ноември 2016 г., *Bund Naturschutz in Bayern и Wilde*, C-645/15, EU:C:2016:898, т. 23). Ако се излезе извън обхвата на предоставената на

държавите членки свобода на преценка, националните органи са длъжни да гарантират в съответствие с член 2, параграф 1 и с член 4, параграфи 2 и 3 от Директива 2011/92/ЕС, че във всеки отделен случай ще се разгледа дали проектът би могъл да окаже съществено въздействие върху околната среда и при утвърдителен отговор ще се извърши оценка на това въздействие (вж. решение от 21 март 2013 г., *Salzburger Flughafen*, C-244/12, EU:C:2013:203, т. 43).

- 17 По отношение на проекти за обекти с обществено предназначение Verwaltungsgerichtshof вече е установил, че не може да се приеме изначално всички проекти от определен тип да са изключени от задължението за ОВОС и това да означава, че свободата на преценка е превишена. Националните органи, които участват в процедури за даване на разрешение за осъществяване на проекти от приложение II към Директива 2011/92/ЕС, обаче трябва специално да разгледат въпроса дали предвид критериите, изброени в приложение III към Директива 2011/92/ЕС, е необходимо да се извърши ОВОС.
- 18 Европейският съюз също вече е посочил, че националните мерки за транспониране не съответстват на правото на Съюза, като се е позовал и на разглеждания проект. Комисията е на мнение, че праговете, определени от австрийския законодател в UVP-G 2000 за проекти за обекти с обществено предназначение, са толкова високи, че на практика всички такива проекти, които са възможни днес, предварително са изключени от задължението за ОВОС.
- 19 Концепцията на настоящия проект, който впрочем би могъл да промени изцяло градския пейзаж, даде основание на ЮНЕСКО да включи през 2017 г. историческия център на Виена в „Червения списък на застрашеното световно културно наследство“.

По преюдициалните въпроси

- 20 Verwaltungsgericht Wien се пита дали при транспонирането на Директива 2011/92/ЕС определените в австрийското право праговете и критериите са толкова високи, че всички проекти от дадена категория на практика са предварително изключени от задължението за ОВОС, и дали така австрийският законодател не е превишил свободата си на преценка.
- 21 С втория въпрос запитващата юрисдикция иска да се установи дали с оглед на текста „ландшафт с историческа, културна или археологическа стойност“ като част от изброените в приложение III към Директива 2011/92/ЕС „Критерии за подбор, посочени в член 4, параграф 3“ за районите, ползващи се със специална защита (например обектите от Списъка на световното културно и природно наследство на ЮНЕСКО), следва да се въвеждат по-ниски прагове или не толкова строги критерии, съответно дали не следва да

се отчита и местоположението на проекта, което в UVP-G 2000 не е предвидено за проектите за обекти с обществено предназначение.

- 22 С третия въпрос трябва да се установи дали описаните в него ограничения за сумирането (кумулирането) са съвместими с Директива 2011/92/ЕС, тъй като те са значителни и се отразяват върху обхвата на проверката.
- 23 В случай че при транспонирането на Директивата австрийският законодател е превишил свободата си на преценка, националните органи трябва да извършат проверка във всеки отделен случай дали проектът би могъл да окаже съществено въздействие върху околната среда и при утвърдителен отговор, дали трябва да се извърши оценка на това въздействие. Четвъртият въпрос има за цел да изясни в какво трябва да се състои тази проверка на всеки конкретен случай.
- 24 Петият въпрос се отнася до правната рамка на процедурата по издаване на разрешение за строеж. Съгласно Bauordnung für Wien само малък кръг от лица имат качеството на страна. „Обществеността“ е почти напълно изключена и следователно не разполага с правни средства за защита срещу решението на запитващата юрисдикция относно необходимостта от оценка на въздействието върху околната среда. Трябва обаче да се отбележи, че и в производството по установяване съгласно UVP-G 2000 само ограничен кръг лица имат качеството на страна.
- 25 Шестият въпрос се поражда, поради факта че в случай на проект за обекти с обществено предназначение отделни строителни дейности могат съгласно австрийското право да получат разрешение независимо за целия проект е налице задължителна ОВОС. Съдът на Европейския съюз вече се произнесъл по случаи, при които окончателното разрешение и приетото преди него решение образуват „процедура по издаване на разрешение, включваща няколко етапа“. В тази насока той приема, че в подобен случай оценката на въздействието върху околната среда по принцип трябва да бъде извършена веднага щом стане възможно да се установят и оценят всички въздействия, които проектът може да окаже върху околната среда. Ако трябва да се приеме за правилно тълкуването на жалбоподателя, че производството във връзка с ОВОС и процедурата по издаване на разрешение за строеж се провеждат донякъде по едно и също време, възниква и въпросът доколко е допустимо съгласно правото на Съюза предоставено „в аванс“ разрешение за строеж на подробен проект, който е неразделна част от цялостен проект за обекти с обществено предназначение, при положение че в хода на процедурата по издаване на разрешение за строеж не се извършва цялостна оценка на въздействието върху околната среда и че законът е предоставил само на някои качеството на страна.